

553

ANUBHAVA
SUDHANIDHI.

PART II

FOR THE USE OF BOYS & GIRLS.

BY

Palepu Bangararaju.

SL no 817
—
See no 7431

(102)

Rajahmundry:

printed at the chintamani printing works.

1911.

—
Price 2 Annas.

శ్రీ వేంకటరమణస్పహాయః
అనుభవసుధానిధి.

శా. శ్రీలంబోదరు వేకదంతు శివగౌరీపుత్రు విఘ్నేశుహారం
బూలంబూజలుసేసి మొక్తైద దలంపుల్ సాగువిఘ్నలకుం
బాలై పోనక, ని న్ననమ్మన నిజ న్నాతంగవక్త్ర మహా
కాలాద్యచ్ఛితమూషకోత్తిమ శురంగమోదకాంచత్తరా.

క. కమలాపనుఁ గమలాపతిఁ

గమలకరు న్గమలబంధుఁ గమలాంకు సుధా

విచుల న్గమల స్థాని

న్యచుతుల ద్వైపాయనాదిసూరులఁడెలుతున్ .2.

క. భువి నవి భాస్కరచంద్రులు

పవనుం డనిలుండు జలము స్వాంతము సాక్షు

కాతిలోనికప్పు రక్షింపడే నారు
పోసినాడు నీరు వ్రాయకున్నె. 10

ఆ. గీ. గిట్ట పేదమగఁడు వెట్టును బొదంబు
ముట్టక పని విసిగి మూలునాలు
చేడిఁగ మొదలుముట్ట చెట్టుపుట్టును గుక్క
మూతిపిందె లఁగ్రు బోధఘనులు. 11

క. ఆశినదబ్బఱు లప్పుడు
పోడిమిగాఁ గానఁబడినఁ బాసఁగవు తుదకున్
గాడిదపిల్లకు మిసమిస
వీడఁదె చిగిలింత యేపు విలుగడ గనదే. 12

ఆ. గీ. విత్తవంతుల మని విజ్ఞనీఁగెడువారు
సాపకార్యములకు భయముపడరు
దాచబెట్టుసొమ్ము నాచుటకంటెను
బడుకుగట్టి నూతఁ బడుటమేలు. 13

ఆ. గీ. ఆడితప్పువార లవమానపాత్రులు
 గోఁతెఱుంగనివారు కొలఁదినరులు
 వెఱల కిడక దాచివెట్టు ధనమ్మగుఁ
 దుదకుఁ దొంగపాలొ దొరిలపాలొ. 14

ఆ. గీ. గంతగట్టఁదిరుగు గానుగు నెద్దుపో
 లికనులుకుచు నాల్పలికిన నుడిఁ
 గ త్తిరింప గఱులు కాకము వీకను
 బరుషము రుష యుడిగి పురుషుఁ దుండు. 15

క. కృతపరిణయుఁ డగు సుకృతికి
 సుతు లుదయి చెదరు వారిసుగుణత చేతం
 బితకు నెసఁగుఁ గీరితి యది
 ఊతినుండెడు నంతతడవు చెందుఁ ద్రిదివమున్. 16

క. పిల్లలుగల యిల్లొనరుచు
 నుల్లము రంజిల్లఁ గన్న యున్నతులు గనన్

బల్లపుఁబై రులతీరున

నుల్లాసము కన్నుగవకు నొడవఁగఁ జేయున్. 17

క. ఇమ్మని యర్చకు లడుగక

యమ్మయుఁ బెట్టదను సామ్య మన్వర్థముగా

రమ్మని కడుపారఁగ నో

రెమ్మిఁపవా రెవరు తలినీతి న్నగతిన్.

18

ఆ. గీ. అయ్య యమ్మ యందు రర్చకు జ్జనకుల

నన్న యమ్మి యందు కన్నవారు

నాలుబిడ్డలపయి నర్చిలి నరునకుఁ

నుండునంత వారి కుంక్ష దకట.

19

ఆ. గీ. ఆకసమ్మనందు నబ్బరముగ నెప్పు

డయిన మినుకు మినుకు మనుచు నున్న

రిక్కగముల నరులు లెక్కసేయనిరీతిఁ

జెదరి తిరుగువాండఁ జెప్పునెవఁడు.

20

ఆ. గీ. కోడికూత జాము గుఱుతగుఁ; గోకిల
పాచమము వసంత మెంచఁ జేయు;
గూబ వచ్చె నే ప్రేకో జంతులనఁ గూయు;
వేగఁ బులుఁగు లఱచు విధినియుక్తి. 21

ఆ. గీ. పోకిరి గమితోడిపొందుకై పోవును
గారణమ్ము లేని కలహ నూడు
స్తుతులకలె సాగు దూషణములకు దు
ర్జనుఁడు పరులధనము సతులఁ గోరు. 22

ఆ. గీ. చేతివేళు లైదు చేర దగ్గఱదెలి
వంటకంబు మెక్కవలను గాంచు
నెడము పడినమనుజుఁ డెట్లు భుజించెడుఁ
జెలిమి దొలగినట్టు లలజడి యగు. 23

ఆ. గీ. అంద అనుమతించు నాపని యగునట్లు
కా దొకండు తలఁచు కర్జ; మైక

'మత్య మున్నఁ గార్య మత్యంత సుకరమాఁ

జేయ శక్తిగల్గు జవరవతికు.

24

చ. అలుకయెసగు నేళనక్షలస్స ముమానుదు రేమి హేతువో

తెలియఁ దలంచియుద్ధివను బెల్పురు పిల్చిన బల్ల రెప్పుడు
స్లకలనవ్యమోమునఁ గనంబడి దింతవికాస మద్దిరా
తలఁచెదనిండిరోస మెడఁదంజొరనీయదొనీరుగూడునే

క. తినినది యొసంగినదియు

స్థనవంతులధనము తక్కుధన మొరులకుఁ గా

చును వెఱబొమ్మవిశమ్మునఁ

దినఁడు పిసిడి విసముపగిడు దీలుచు నొక్కో. 26

అ. గీ. ఎత్తుదోట గాలి యెడతెఱపి గనక

వీచుచుడు గృహులు వేడుకపడ

నీయెలమికి మరగియే ధనవంతులు

గాంతసౌధములను గట్టికొందు.

27

ఆ. గీ. విద్యవలన నబ్బువిత్తంబు; దానిచే
 నిష్ఠభోగత్వప్తి యెసఁగుఁ; బాత్ర
 వితరణమునఁ గల్గువిఖ్యాతి స్వర్గదః
 సాటివిద్య కెన్నఁ జాలు నెవఁడు. 28

ఆ. గీ. విత్తనంబువేయఁ బెరిగి చెట్టయి తీయఁ
 బండ్లు గలదియైనఁ బ్రజలు మెత్తు
 రట్లు పుట్టి మనుజుఁ డభివృద్ధి నొంది లో
 కోపకారియైన నొదవుకీర్తి. 29

ఆ. గీ. పుణ్యఁ బుట్టి మేలివిదైలు నేర్పుచుఁ
 బెరిగి పెద్దయగుచుఁ బెండ్లియాడి
 తనయులఁ గని చేసితపము, విరాగులౌ
 మహానులకు మరణము మంగళంబు. 30

తే. గీ. ఆపగా దీర్ఘికాంధుసరోంతరముల
 జలము మజ్జనపాసపచనముఖక్రి

యల కుపకరించి రక్షించుఁ బ్రాణుల నదె
కతము దేవతలనివానిశుతులు పైగడ. 31

క. పలుసంజ్ఞలు రూపములు
స్థలయేతులుగడలి గలిసి కడలియె యగున
ట్టులె దేహదివివి క్తము
తేలివి పరబ్రహ్మమె యగుఁ దెలియ సుగ మగున్.

క. జలమున నుదయస్థితిలయ
ములనొందు తరంగఫేనబుద్ధుడము లదే
కలబ్రహ్మమందు జన్నా
దులు మాయం గాంచునట్లు తోచు జగ మదే.

ఆ. గీ. నిపుణుగప్పునిప్పు సవతు బ్రహ్మము; రాహు
గప్పు చందు; తన్నుఁ గప్పుజడము
వెలయఁ జేయుఁ దాను వెలయు నసత్యము
విడిచి సత్య మెఱుఁగు విబుధసేవ. 34

క. పురుషుండు భర్త యనఁబడును
 భరియించుట గనము; కష్టపడి, పాకము చే
 సి, రమణుఁ బ్రతిదివసమును
 భరియించును; సుతులగృహముభర్త్రయనఁదగున్.

తే. గీ. ఎల్లపుడు వీచుచు న్వాతా, వినుఁడు తోచు,
 చేట్లు ప్రసహించు, చవకాశ మిడుచు నభము
 వహ్ని మండుచు, బండుచు వసుధ ప్రోచు
 నట్లు లోటలకు మేల్నేయు చాక్షుఁడు మను. 36

క. ఏకార్య మెన్వఁ డడిగిన
 సాకతమునఁ జేయఁబూన సర్వేశ్వరుఁడే
 ధీకిఁ బ్రకాశము బలము
 న్వాకునకుం జదురు నిచ్చి వాసి యొసంగున్. 37

క. ఒకనికి నుపకృతిగా, వే
 రొకనికి నపకృతిగఁ గర్జ మొప్పదు సేయన్

సకల శ్రేయస్కరమై

న కలద లొనరించు సుజనునకు శుభము లగున్. 38

క. సుతులమృతి గననిసుక్యతా

న్వీతులును గల రగుదుగాను బెక్కు నరులకున్

బ్రతుకుదురు సుతులు గొదలె

క్షీతిరుహముల కాయ భట్లు చిత్రము లింకన్. 39

ఆ. గీ. మొగ్గ పూవు పిందె పూప పనరుకాయ

దోరగాయ పండు నౌర యవును

వ్యసనపై శిశువు బాలుఁడు తరుణుఁడు

స్థవిఁడు నగునట్లె సమయటయును.

40

ఆ. గీ. ఒక్కవస్తువునకె వెక్కునామయ్యలు

వచ్చురూపములును; వానిరాక

రాడు; వానిపోకఁ బోఁ డాత్త సర్వాను

గతుఁడు సత్యుఁ డెఱుఁగఁ గలుగుముక్తి.

41

తే. గీ. పంచభూతవికారము జాహ్యతనువు
 బుద్ధిక ర్శ్మేగ్రిదియప్రాణబుద్ధి మనము
 లాంతరాంగము పదియేడు నాత్మ కిరవు
 నాత్మే సర్వాంతరుడు సర్వసముఁ డొకండు. 24

తే. గీ. వెక్కు దిటమగుకట్టెలు బిగియఁ గట్ట
 విఱువ నెవ్వఁడుఘోలఁ; డావిధమున నరు
 లై కమత్యము నందెన నధికబలులు
 పరిభవింపఁగఁ జాలరు పరులు వారి. 43

ఆ. గీ. పండు లన్నియున్నఁ బచ్చగాఁ జవి తార
 తమ్య ముండునట్లు తనువు లెల్ల
 సరిగ నున్నవర్గ సత్యదయాక్షమా
 ప్రముఖములను మీఱు బ్రహ్మణుండు. 44

ఆ. గీ. గోవుపాలు తీవు, కొల లెల్లఁ దొలఁగించు
 నావుఁబోలు పూజ్య మవనిఁ బూజ్య

'మగ్రజన్మ, కలిసమ్మావేళ హతయజ
నాది తొంటియట్టు లర్జ్యుడగునొ. 45

ఆ. గీ. ఊహ లేనివార లూర నెం దుండిన
నూరు పేరు లేక యుండు నెపుడు
నెద్దు దున్నబోతు హెచ్చు తగ్గెనట్టు
లలరు మందమతి కుళ్ళొగబుద్ధి 46

ఆ. గీ. నిమ్మ నారికడము నేరేడు దానిమ్మ
యంటి తియ్యమావి యంటుమావి
దాక మొదలుపండ్లు ధన్యులు తిందురు
వేరపండ్లు కాకి విందుసేయు 47

ఆ. గీ. కుక్క నందలమునఁ గూర్చుండఁబెట్టినఁ
గుచ్చు లన్ని కొటికి కూల్చినట్టు
లల్పజాతి కెప్పు డధికార మిచ్చిన
దొడ్డకులమువానిఁ దూలనాడు. 48

క. దినములు చాలనినకునకు

వినకుందురు పలుకు లెవరు; విత్తము లేమిం

బనిగాదు పాటు పడినను;

దినముల కొఱగామి కెంతో దీనతఁ జెందున్. 49

తే. గీ. కష్టసుఖములఁ గడపుచుఁ గాపురంబు

సలుపువానికి సమకూరు సాధువుల్లి;

కాగి చల్లవాటినపాలకరణి శాంత

భావమున నాత్మతుల్యులఁ బరులఁ దలఁచు. 50

తే. గీ. గడ్డిపోచలు వెంటియై గంధగజము

గదల నీనితెఱంగున, గాఢసఖ్య

మైన దుర్బలసంఘము నభిభవింపఁ

జాలు బల్లిదుఁ జీమలు సర్పమునలె. 51

తే. గీ. చదువు నేరని జనరాండ్రచక్కఁదనము,

పరిమళము లేనిమోదుగువిరులరూపు,

విద్య లేకున్న పురుషుల విభవఘనత,
మంటఁ బాఁతఁగఁబడినట్టి మణివిభవతె. 52

అ. గీ. చక్కఁదనము గలుగు జంపతులకు విద్య
తళుకుబంగరునకు వలపుఁ బోలుఁ;
జదువు జంటగాంచుఁ జదువు ముదంబును
జెందు నన్ని జతలు పొందు ముదము. 53

అ. గీ. పరఁగు సజ్జనులకు బాలకు సీశ్యకుఁ
బోలఁ జెలిమి; వృద్ధిపొందుచుండుఁ;
జెలిమి గల్గి పోయి చింతఁ జెందించెడిఁ
గను నరునకు గ్రుడ్డితనమువ్రాలె. 54

తే. గీ. ఎంతో వేగముగాఁ బ్రవహించునట్లు
గానఁబడు నెండమావులఁ గాంతదీప్తిఁ
ద్రావ దొరకదు జలము; గాంతాధనాదు
లక్షయసుఖమ్ము లిడ వనిత్యమ్ము లగుట. 55

శే. గీ. తీగ నానాటికేచి పందిరి యలముచు,
 నెల్లెడల బుట్టు పలుపిందె లెదిగి యెంత
 లై నబడవు గణింపనియట్లు, కన్న
 తల్లి, బిడ్డల బెనుచు నంతయుఁబదింత.

56

ఆ. గీ. అప్పు గడ్డిమేను నతిగి పాలగు; సర్ప
 మానినట్టి పాల్గునగు విసంబు;
 అమఘరంబు మధు మయ్యెను మఘరంబు
 నయ్యె మారకము నదనదుపాధి.

57

తే. గీ. ప్రొద్దు పొడుచుచుఁ దెలుపుదూర్పును; దదభిము
 ఖనకు వలకడ దక్షిణ; వెనుకడాక
 డలుప్రతీచియు దీచియు; వెలుంగు నగ్గి
 బోలువేసవి దినకరుఁ బొగడ మేలు.

58

ఆ. గీ మల్లెపూలు తావి నెల్లరయుల్లము
 దనుపుట్టు లోకమునకు మేలె

చేయు ధర్మపదులు చెందిన కీరితి
నేర్పు సుగుణము నవినీతులకును.

59

ఆ. గీ. నిండువెలుగిడు బవలు సూర్యుండ; రే వె
లుంగు తన కెదురగునంత ద్రుంగఁ జేయు
రేయి చీకటి; తేజోతిరేకము నిసి
వీతివోతున కన్ని ప్రవేశముననె.

60

ఆ. గీ. భానుఁ డేదినమునఁ గానంబడం జాది
నమున నుపవసింప సమయబంధ
మాచరించి తప్ప రావోగ్య నుప్పుడ
చెందినారు భక్తి బొందువారు.

61

ఆ. గీ. పవళు లెండవేడిఁ బరితప్తగాత్రులై
పనుల నలసినట్టిప్రజలురేల
చందువెలుగుచేతఁ జల్లవడినచోట
గాఢనిద్రఁ జెంది కందు రెలమి.

62

తే. గీ. చంద్రుడైత్యము సుజనులసామవచన
 మిక్షు వికృతుల మాధుర్య మించుబోండ్ల
 వగలు కవులమనమ్ములు వారిజాది
 పరిమళములు మహాపుణ్యపక్తిదొరకు. 63

ఆ. గీ. అద్దమందుఁ గాంచి యందముగా మోము
 తనివివీర దిద్దుకొనినయటు
 శాస్త్రములను జదివి చక్కనినడవడి
 నేర్పుకొనినయతఁడ నిపుణతముఁడు. 64

క. తనయుఁడును వినఁడు. విందురె
 తన కితరులుహితమె చెప్పఁదలఁచినఁ బ్రయముం
 జను సత్యమ్మును వాకొన;
 వినమికి వగపేల తనకు విధి సుతరంబే. 65

ఆ. గీ. తనువు మానసమయము గన నొక్కఁడైన, మ
 నోమయంబు భిన్నమే మెయి కత

మది, సుతుండు మనుమఁ డన్న తమ్ముఁడు మామ
కూతు రక్క య త్ర కోడ లనఁగ. 66

ఆ. గీ. అంద తొక్కరీతి నావిర్భవింపరు
చిత్రసృష్టికర్త చిత్రసృష్టి
మోము తేట ముక్కుగోము పల్వరుసల
సరణి వేరు మాటసన్వదియును. 67

ఆ. గీ. రాలలో రతనము మేలు; మేరువు మాల;
నరులలో ద్విజస్సు; గిరులలో హి
మాద్రి మృగములందు హర్యక్ష; వృక్షము
లందుఁ జందు మనుజులందు సుకృతి. 68

ఆ. గీ. కాలచక్రమందుఁ గష్టము సౌఖ్యము
నొక్కదానివిదప నొకటివచ్చుఁ
బగలురేయి, లేమి భాగ్యము, చీకటి
వెన్నెల, చలి వేడి వితము గనుఁడు. 69

చ. కలియుగదుష్టచర్యలవిశాలముఁ బట్టియె కట్టించున్నవే
 ఫలమును బొందలేక యతికష్టముపా లగుటెలజేలయై
 చలనమునొందివాచవినిజాలమునంబడుమీనుపోల్చిము
 న్దైలివి దొలంగ నీకరసి తిన్నగఁ జేసినమేల కల్గెసిన్.

క. కాలగతి నెవ్వరై నను

జాల నరసి తప్పఁజేయఁ జాలనికతనన్

బోలునని యెల్లరనఁ దగు

నాలాగుననే ఫలించు సందఱకోర్కుల్. 71

క. శ్రీరామసవమియుత్సవ

మీరాజమహేంద్రనగరి నెసఁగించు ముదం

బౌరామవిభునికావ్యము

పారాయణ మాచరింతు పరదేశములన్. 72

క. ఎవ్వడు పూనిన కర్జము

లప్పుడె నెరవేర్చవలయు నావల నన్నన్

సంపదభిలాషి యిది యేమి సలుపఁజాలు
నంచ నాదరమున; వృద్ధి నంది యేర్పు.

తే. గీ. పక్వమన్నంబు మాఁగినపండుఁ బ్రౌఢఁ
గాత భుజియింపవలయు సుఖంబు గోరె
నేని సమయాతిపాతము హానికరము
రుచికిఁ బిమ్మట నేమి పగచిన ఫలము.

క. విధివిముఖత నగుకష్టం
బధికునకే ననుభవింప కలవియె యుడువన్
విధి శీర్షచ్ఛేదము భా
నిధిశాఁసోద్భవంబు నేర్పిరె నిలువన్.

తే. గీ. ఆయు వర్థంబు సంగమ మాషధంబు
మానదానావమానము మందిరమునఁ
గలత మంత్రంబు నీనవకంబు గోప్య
మంద్రు ప్రకట మొనర్చినఁ గంద్రుతుండు.

క. క్రుమ్మరుచున్న న్నొంఱిని

గుమ్మరపురుగుమెయి నడుసు గొంచెమైనది

గమ్మనె యాత్మకు సాక్షిత

నమ్మిన సంసారతాప నాశముగాదే.

84

శ. గీ. పరధనాపహారి సాపభీతుఁడు గాఁడు

కోప మాఁపలేడు గుచ్చితుండు

వెలవెలందిచెలిమి దలఁపదు కామికి

సత్యమంతరిక్షజలగుహంబు.

85

క. ఎవఁడు, చొరకొనిన మేల్పల్లి

కి విఘాతము మాటిమాటికిఁ గలిగిననోయ్

గవిరహితుఁడు గా కంతం

బవహితుఁడై సేయువాఁడై యధికుఁ డగుఁ దగుకొ

క. ఉత్తమునితోడి నెయ్యి

మున్నుత్తమునిం జేయు శుక్తి నుదకముగాదే

ము లైము మధ్యము పొందున
ను త్తము నట్లుండు నలదళోదకమువలెన్. 87

తే. గీ. హర్ష కార్యమున స్వస్థనాగమమునఁ
గఱపున స్మశ్రువులతోడి కలహమందు
నరసతిద్వారమున మననన్తానందు
నెవఁడు సాయము చేయు బాంధవుఁ డతండు. 88

ఆ. గీ. కాలిలోన నాటి కడుబాధ గలిగించు
ముల్లు లాగ వేరుముల్లు వలచు
పగిడిఁ బగతు నడఁపఁ బగతునె ప్రోత్సాహ
పఱిచి తాను సుగము పడయవచ్చు. 89

ఆ. గీ. పల్లవములు పండ్లు మల్లెపూవులు చల్ల
గాలి చందనంబు గంగ చందు
నెల్లవారియుల్ల ముల్లాస మొందించు
నట్లు సుజనమైతి యలరఁ జేయు. 90

తే. గీ. కాలు జాతినఁ బయన మాఁగకయె సాగు
 జాతెనేని నోరాఁపరా దేటుదాఁటుఁ
 గాన ననఁదగ దెవరిని గానిఘోరి
 గాలుచుచు మది నిలఁ గలకాలము ముందు. 91

క. రుడిసంసారం బనియెడి
 కడలి న్సుఖదుఃఖసంజ్ఞకల్లోలములన్
 వడిఁ గొట్టఁబడుచు నలయున్
 గడగానఁడు సాక్షి నాత్మఁ గానంజేసిన్. 92

ఆ. గీ. శాస్త్ర మేల మూఢజనునకు. దర్పణ
 మేల గ్రుడ్డికి, ధన మేల నీయఁ
 దినను లేనిపిసిని, కెనలేని విన్నాణ
 మేల యాత్మతత్త్వ మెఱుంగఁజేని. 93

ఆ. గీ. కొంతమేలు కొడుకు గుణగంతుఁ డొకఁడైనఁ
 గాదు మూర్ఖశతము గలిగిన నటు

చందమామ యొక్క డు చక్కడంచును జీకు
వాలు రిక్కకోట్లు పాప గలవె.

94

క. గిట్టుట తప్పదు పుట్టిన
నెట్టెన్నిదినమ్ములున్న నెరికి నై నం
జెట్టులు నీడ నొసంగిన
యట్టరులకు మేలు నేయు నతఁడె ఘనుఁ డగున్

క. పలుచనితో ల్లప్పినయె
మ్ములు నరములుకండ నెత్తుబొమ్ములు బొందుల్
లలనలు పురుషులు పగతురు
చెలు లనఁబడు మోహవికృతి చిత్ర మ్మహాహ.

క. శ్రీపాలెపువంశమ్మును
గాపాడు నగ స్త్రరాజు గాదిలిసుతుఁడన్
లోపముల నెన్న కెప్పుడు
నాపయి దయ యుంచుము హరి నలివదళాత్మ.

క. మాతకుఁ గనకమ్మకు నే

జేతఃపూర్వముగ నెపుడు సేసెదఁ బూజల్

ప్రీతిగ వందనశతములు

ప్రత సస్యాహ్వాములన భక్తి నొనర్తు. 98

ఆ. గీ. సాధువిబుధులారః సాధాగణాబ్జము

పైత్రమాసమందఁ జ కథింప

ప్రీతినొంద బుధుల వీనులవిగా

శతక మొనరిచితిని శౌరి చి

99

క. బంగారువలువ దాల్చా

శృంగారరసాధిదేవజిత్వోపు

బంగారురాజుశతకము

సంగీతారమునఁ జదువ విడుమా. 100

సంపూర్ణ

10089

